Pre Zasvätený život sme požiadali o príspevok Mons. Jána Babjaka, SJ, ktorý je v Konferencii biskupov Slovenska v Teologickej komisii zodpovedný za Enviromentálnu subkomisiu (http://enviro.kbs.sk/). Zamýšľal sa nad encyklikou Laudato si‘ a konkrétnymi povzbudeniami pre zasvätených z tejto encykliky.

V poslednom desaťročí v dosť veľkej miere sa objavujú v médiách články o ekológii, o tom, ako si my ľudia nevieme vážiť a chrániť náš vlastný pozemský domov, našu zem, prírodu, lesy, vodu, ale ani fluóru a faunu, a tiež ako ich vieme znečisťovať. Akoby sa v nás, ľuďoch modernej doby vytratil cit a vzťah k prírode, pre ochranu poriadku v nej, možno aj preto, že ho často nemáme ani vo svojej duši. Preto vytvárame veľa zbytočného odpadu aj na miestach, ktoré Pán Boh vyhradil na náš odpočinok v prírode, v lese, pri riekach a jazerách. Sme neporiadni a necitliví k prírode a zaťažujeme ju rôznymi plastovými a inými odpadmi, ktoré bez výčitiek svedomia vyhadzujeme do svojho okolia aj my kresťania.

Akosi sa vytráca z ľudských sŕdc citlivosť k ochrane lesov, lúk a riek a človek modernej doby sa na všetko pozerá cez prizmu egoizmu a financií. Do popredia hrozivo vystupuje ego človeka, ktoré za sebou často zanecháva, veľa odpadu a neporiadku. Vyrúbavajú sa lesy, ale aj parky, stavajú sa hotely v ochranných pásmach a to všetko preto, že uprednostňujeme kultúru pôžitkárstva, športu a rôznych hier, čo sa pretláča takmer naprieč našou krajinou. Multimilionári nevedia čo s peniazmi a tak ich investujú do športu a do zábavného priemyslu s vidinou nových ziskov.

O tom, že ekologické problémy hrozivo napredujú a nevieme sa z toho poučiť a chrániť si našu matku zem dosvedčuje aj encyklika Svätého Otca Františka Laudato si. Budem z nej citovať aspoň niekoľko pasáži (naklonením písmom) a pokúsim sa aj o malý komentár na našu adresu.

V prvej kapitole o znečisťovaní Svätý Otec František napísal:

21. Zdá sa, že zem, náš domov, sa čoraz viac premieňa na obrovskú skládku smetí. Na mnohých miestach planéty starší ľudia s nostalgiou spomínajú na krajinu minulých čias, ktorá je dnes zaplavená odpadkami.

Zmenšovaním odpadu, jeho triedením a následným spracovaním pomáhame našej zemi, aby sa očisťovala. Myslím, že sme už natoľko vyspelí, že na farských úradoch, v kláštoroch, ale aj v našich domácnostiach už prebieha prísna separácia odpadu. To ľahko zvládneme. Horšie je to, že v našej krajine ešte stále nefunguje dôsledné separované spracovanie odpadu. Zachytil som viaceré správy o tom, že hoci bol odpad separovaný v oddelených nádobách, predsa po odvoze na skládku bol vysypaný na jednom mieste a bol znova zmiešaný. To svedčí o tom, že ešte nechápeme, či nerozumieme, ako sami zaťažujeme náš pozemský

domov. Obávam sa najmä toho, v akom stave ten domov zanecháme ďalším generáciám.

Pri otázke vody zas pápež František poukázal:

28. Pitná a čistá voda je otázkou prvotnej dôležitosti, pretože je nevyhnutná pre ľudský život a na udržanie suchozemských a vodných ekosystémov. Zdroje pitnej vody zásobujú zdravotnícke, poľnohospodárske a priemyselné odvetvia. Dostupnosť vody bola relatívne dlhý čas konštantná, ale dnes na mnohých miestach dopyt prevyšuje udržateľnú ponuku, čo má z krátkodobého i dlhodobého hľadiska vážne dôsledky. Veľké mestá, závislé od dôležitých vodných zásob, trpia obdobiami nedostatku zdrojov, ktoré v kritických momentoch nie sú vždy spravované adekvátne a nestranne. V niektorých krajinách sú oblasti s nadbytkom vody, zatiaľ čo iné trpia jej vážnym nedostatkom.

Na Slovensku ešte nepociťujeme nedostatok pitnej vody, ba máme mnoho minerálnych prameňov. Oproti mnohým krajinám sme vo veľkej výhode. Lenže, ak pozorujeme veľké úbytky lesa, či po rôznych kalamitách, alebo po veľkoplošných výruboch, dostatok vody môže byť aj u nás ohrozený, lebo práve lesy sú veľkou zásobárňou vody. Napriek jej dostatku v našej krajine, máme možnosť obmedziť vlastnú spotrebu vody. V našich záhradkách na polievanie využívajme výhradne dažďovú vodu, ktorú si vieme zachytiť do zberných nádob zo striech, a môžeme spotrebu vody regulovať aj pri každodennom sprchovaní, či umývaní riadu.

VI. Spoločné určenie dobier

93. Dnes sa veriaci i neveriaci zhodujú na tom, že zem je v podstate spoločným dedičstvom, ktorého ovocie musí byť na úžitok všetkým. Pre veriacich sa táto skutočnosť stáva otázkou vernosti Stvoriteľovi, pretože Boh stvoril svet pre všetkých. Svätý Ján Pavol II. veľmi dôrazne pripomenul, že „Boh dal zem celému ľudskému pokoleniu, aby živila všetkých jeho členov bez toho, žeby bol niekto vylúčený alebo uprednostnený“. Sú to vážne a silné slová.

Ak sa v našich farských, či rehoľných komunitách zvyšuje jedlo a vyhadzujeme ho, je to hriech. Hľadajme určitú formu nasýtenia hladných ľudí na ulici. Iste, v mestách je to uľahčené cez Charitu, inde neviem ako, ale je treba hľadať spôsoby, aby sa jedlom zbytočne neplytvalo a nevyhadzovalo sa. Vo svete vidíme veľký paradox. Na jednej strane sa veľa jedla vyhadzuje a na druhej strane v mnohých častiach sveta zomierajú ľudia od hladu a na podvýživu.

V 126. bode nám Svätý Otec ponúka aj niečo z dlhej mníšskej tradície.

„Na začiatku bola mníšska tradícia istým spôsobom naklonená úteku zo sveta v snahe vzdialiť sa od mestského úpadku. Preto mnísi vyhľadávali púšť a boli presvedčení, že je to vhodné miesto na rozpoznanie Božej prítomnosti. Svätý Benedikt z Nursie potom chcel, aby jeho mnísi žili v komunitách a spájali modlitbu, štúdium a manuálnu prácu (ora et labora).

Zavedenie manuálnej práce preniknuté duchovným zmyslom bolo revolučné. Učilo hľadať dozrievanie a posväcovanie v spojení medzi rozjímaním a prácou. Tento spôsob prežívania práce nás robí schopnejšími starať sa o životné prostredie a mať k nemu úctu, pričom preniká náš vzťah k svetu zdravou triezvosťou.

Javí sa mi veľmi zdravé a múdre mať aspoň malé záhradky so zeleninou pri každom farskom úrade a v kláštoroch. Iste veľký finančný osoh z toho nebudeme mať, ale budú to pre nás vhodné miesta, kde môžeme dobre relaxovať a vyčistiť si hlavu po náročných duchovných prácach. Odtrhnúť si zrelú paradajku, papriku, či uhorku z vlastnej záhradky je veľká radosť, lebo chutia perfektne a sú bio potraviny.

Mons. Ján Babjak, SJ

Foto: Daniel Imriška, SDB

The post Ekológia a zasvätení appeared first on Zasvätený život.

(Zamyslenie zo stránky zasvatenyzivot.sk.)